

Projekt

z dnia 22 maja 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY OŻAROWICE**

z dnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarowice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465) w związku art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 roku w sprawie organizacji i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Gminy Ożarowice
uchwała**

- § 1. Uznać za bezzasadną skargę na Wójta Gminy Ożarowice.
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Ożarowice.

Przewodnicząca Rady Gminy
Ożarowice

mgr Anna Drużyńska

Uzasadnienie

W dniu 27 kwietnia 2025 roku do Rady Gminy Ożarowice wpłynęła skarga zredagowana przez skarżącego w następujący sposób:

„Skarga

Rada Gminy Ożarowice

Przywołując treść postanowień Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, odpowiednio: SKO.IP/41.11/15/2024/1218 z dnia 26 stycznia 2024 r. SKO.IP/41.11/34/2024/4778 z dnia 15 marca 2024 r. SKO.IP/41.11/135/2024/17066 z dnia 14 października 2024 r. SKO.IP/41.11/169/2024/20424 z dnia 13 grudnia 2024 r. (spójne, merytoryczne zgodne z prawem), niniejszym przedkładam celem zajęcia stanowiska w trybie przepisów działu VIII ustawy Kodeks postępowania administracyjnego z uwzględnieniem regulacji określonej w § 6, § 21 Statutu gminy Ożarowice oraz wykorzystania służbowego wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 21 marca 2025 r. sygn. akt III OSK 2070/24 [...].”

Na posiedzeniu w dniu 21 maja br. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z całością dokumentów w sprawie.

Skarga z dnia 27 kwietnia 2025 roku zawiera podobną argumentację jak dotychczas składane przez skarżącego pisma, zatytułowane jako „podania”. W ocenie Rady Gminy w/w skarga nie zawiera w swojej treści wyraźnie określonej woli wskazującej na konieczność podejmowania czynności merytoryczno – formalnych w zakresie jej treści.

Należy podnieść, że skarżący na swoje wcześniejsze pisma zatytułowane „podania” otrzymywał odpowiedź, że pozostawia się je bez dalszego rozpatrzenia po myśli argumentacji uprzednio przedstawionej przez Wojewodę Śląskiego.

Tenże organ jako organ nadzoru prawnego zaprezentował swoje stanowisko, uznając, że tego rodzaju pisma, w tym skargi lub podania jak określa je autor, nie zawierają w swojej treści żadnego opisu sprawy, czy też wskazania kwestii, która wymagałaby rozstrzygnięcia organu na zwołanej w tym celu sesji rady.

W sposób niemal analogiczny jak w przedmiotowej skardze z dnia 27 kwietnia 2025 roku skarżący formułował swoje pisma jako podania i tak dla przykładu: w piśmie z dnia 11 marca 2024 roku zażądał zajęcia stanowiska przez Radę Gminy w sprawie pisma Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 8 marca 2024 roku, w piśmie z dnia 18 czerwca 2024 roku żądał zajęcia stanowiska w sprawie wyroku WSA w Gliwicach z dnia 12 września 2023 roku, w piśmie z dnia 16 lipca 2024 roku żądał zajęcia stanowiska w sprawie pisma GIOŚ w Warszawie, w piśmie z dnia 28 stycznia 2025 roku żądał zajęcia stanowiska w sprawie wyroku WSA w Gliwicach z dnia 8 stycznia 2025 roku, w piśmie z dnia 17 lutego 2025 roku żądał zajęcia stanowiska w sprawie wyroku WSA w Gliwicach z dnia 29 stycznia 2025 roku oraz w piśmie z dnia 2 kwietnia 2025 roku żądał zajęcia stanowiska w sprawie wyroku WSA w Gliwicach z dnia 21 marca 2025 roku. Charakter tych pism jak i tego pierwotnego będącego przedmiotem niniejszego rozpatrywania jest ewidentnie podobny i tożsamy.

W zakresie oceny ich charakteru wypowiedział się kilkakrotnie Wojewoda Śląski w pismach m.in. z dnia 17 lipca 2024 roku, 24 lipca 2024 roku i 2 października 2024 roku adresowanych do skarżącego i przekazanych do wiadomości Radzie Gminy podnosząc co miałyby rozstrzygać rada w przedmiocie orzeczenia sądowego, które samo w sobie stanowi już rozstrzygnięcie konkretnej sprawy. Dalej Wojewoda stwierdził, że żaden przepis prawny nie nakłada na radę obowiązku zajmowania stanowisk w sprawach wydanych już rozstrzygnięć sądowo-administracyjnych. Jediną określoną przepisami drogą zajęcia stanowiska w sprawie rozstrzyganej przez sąd administracyjny jest bowiem odpowiedź organu na skargę wniesioną do sądu na ten organ (w trybie art. 54 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Co istotne Wojewoda m.in. przywołał wyrok WSA w Gliwicach z dnia 1 października 2012r. sygn. II SAB/GI 39/12, w którym stwierdzono „rada gminy jako organ kolegialny jest obowiązana wydać swoje rozstrzygnięcia w formie uchwał, nie każda jednak sprawa wymaga konkretnego rozstrzygnięcia. Żaden przepis nie nakłada na radę gminy obowiązku wydania rozstrzygnięcia w stosunku do każdego pisma do niej kierowanego, złożonego przez osobę trzecią”.

Wojewoda ponadto stwierdził, że domaganie się od organu kolegialnego zwoływania sesji rady i każdorazowego podejmowania uchwał w tym zajęcie stanowiska w sprawie każdego pisma, które wpływa do tego organu, doprowadziłoby w istocie do paraliżu pracy organu stanowiącego gminy i na pewno nie służyłoby celom określonym w art. 227 i 241 kpa.

Pomimo jasnego stanowiska Wojewody skarżący nadal kontynuuje wysyłanie pism o podobnym charakterze do Rady Gminy o zajęcie stanowiska tylko zamiast tytułować swoje pisma jako „podania”, nazwa je skargą.

Mnożenie pism, kolejnych skarg, a także ich ponawianie to w istocie od dawna opracowany i konsekwentnie stosowany przez tego skarżącego sposób na obciążanie organów gminy wnioskami lub skargami wyłącznie

w celu dezorganizacji pracy organów gminy i ich udręczenia. Konsekwencja z jaką wymieniony składa skargi i szereg innych pism sugerujących działanie w interesie faktycznym i prawnym prowadzą do nieodparcie przeciwnego wniosku, że ich celem jest osiągnięcie zupełnie innego efektu, a to usiłowanie przy użyciu legalnych narzędzi prawnych doprowadzenia do paraliżu pracy organów gminy i ryzyka obniżenia jakości pracy jednostek samorządu terytorialnego.

Obecna sytuacja w obszarze ilości, częstotliwości składania wniosków, skarg, a także ich ponawiania zagraża już i doprowadzić może do obstrukcji decyzyjnej, w której to organy gminy nie będą w stanie w terminowy i godziwy sposób realizować swoich zadań, których bieżąca realizacja stanowi przecież podstawowe zadanie samorządu.

Nie może ująć zatem uwagę, że działalność merytoryczna Rady Gminy obarczona jest obecnie znacznym ryzykiem dezorganizacji jej pracy, a poziom i treść składanych skarg i wniosków przez ich autora w absolutnej i zdecydowanej większości nie odpowiadają merytorycznemu celowi i funkcji jakie zostały dla instytucji skarg i wniosków przewidziane w k.p.a.

Ponadto zauważyć należy, że na nadużywanie instytucji prawnych zwrócił uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach. W wyrokach: III SAB/GI 20/24 z dnia 17.04.2024r., III SAB/GI 249/24 z dnia 12.06.2024r., III SAB/GI 111/24 z dnia 31.07.2024r., III SAB/GI 445/24 z dnia 01.08.2024r. oraz III SAB/GI 615/24 z dnia 05.12.2024r. podniósł, że skarżący z instytucji prawa do informacji publicznej uczynił sobie swoisty środek nękania organów Gminy Ożarówice.

I takie sytuacje opisane jak w w/w orzeczeniach, WSA w Gliwicach uznał jako nadużywanie przez skarżącego prawa, a w tych konkretnych sytuacjach prawa do informacji publicznej. Taką samą metodę usiłuje stosować wobec Rady Gminy Ożarówice kierując do tego organu liczne pisma tytułowane jako „podania” lub „skargi”, których cel został w przedmiotowym uzasadnieniu wyraźnie wskazany jako nadużycie.

Reasumując, Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną na podstawie ustaleń przedstawionych powyżej.

Pouczenie:

Na podstawie art. 229 pkt. 3 w zw z art. 238 § 1 kpa przesłać Skarżącemu uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarówice.

Jednocześnie stosownie do treści art. 239 kpa informuję się, że w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.